

JUDr. Ladislav Vavruch,
U Písačké brány 24,
Praha 6.
Telef. 324-418.

84.

16.IV.1965.

panu docentu K. Machačovi,

Praha 2 - Vinohrady, Londýnská 1

Vážený pane doktore!

Můj syn, psychiatr v Bohnicích, mi půjčil k přečtení Váš článek "Relaxačně aktivální autoregulační zásah" v časopise Čsl. Psychologie č. 2/1964. Po přečtení uvedeného článku jsem se rozhodl Vám napsat - pro odůvodnění toho, proč Vám píšu pokládám za nutno Vám napsat něco o sobě:

Je mi téměř 70 let a zkončil jsem svou práci v okruhu ekonomické sféry téměř před 10 lety jakožto ekonomický náměstek ústředního ředitele podniku zahr. obchodu "Cechofracht" odchodem do důchodu.

Během mého působení i nyní v důchodu mě zajímaly otázky vzájemné vazby těla a psychiky. Pročetl jsem všechny spisy Platonovy, mnohé z Aristotela, Kanta, Spinozu, Schoppenhausera, Nietzscheho, Spencer české Krejčí, Klíma atd. Řadu věcí z teorie poznání jako Ziehen "Erkenntnistheorie", Todor Pavlov "Teorie odrazu" /slovens. překlad/, mnoho z I. P. Pavlova a jeho žáka Šonika "Mozková kůra a recepční funkce organismu", Engels "Antidühring atd.", Lenin "Materialismus a empiriokriticismus", "Filosofické sešity"; řadu psychologů jako Brentano, Těplov, Smirnov atd. Kromě této teorie o psyché též k náplni psyché jako dějiny umění, klavír atd. - Po stránce těla různé anatomie, fyziologie, biomechanika. - Jakožto vazbu mezi psychikou a tělem jsem přečetl téměř celou bibli, některé Upanišady, z Kungfutsu, Laotse, z Buddha - ale hlavně, pokud byla dostupná literatura, též logu.

Skoro se mi to zdá hloupé, že jsem napsal takový seznam, jak si právě vzpomínám - je samozřejmé, že to vše nenosím stále v náplni vědomí - přece ale to vše vytváří, třeba bez vědomého rozboru "proč", základnu k celkovému životnímu postoji /v r. 1942 mě v Petrově nakladatelství vyšla knížka "Problém vůle"/.

To shora psané byl úvod - teď to podstatné, proč píšu: Kolem r. 1930 jsem náhodou přišel na představení školy pohybové výchovy a tance E. Duncanové /sestry známé reformátorky tance Isadory Duncanové; - byl jsem úplně polapen, našel jsem přímou vazbu mezi tělem a mezi jeho projevem - až do smrti E. Duncanové v r. 1948 jsem u ní bral soukromé hodiny. Po cvičných hodinách, které jsem celou svou bytostí prožil, jsem cítil lehkost, radost, krásu přenášející hravě přes obtíže denního života. Pohyb vychází z uvolnění, dospívá se k tomu, co Vy tak správně nazýváte "somatizace já" - z tohoto uvolnění však vychází maximální dynamika tance, který přes nejprudší pohyby probíhá prakticky bez únavy. Je to ten Váš aktivální zásah, který však má vydržet nejenom vteřiny, ale během celého tance - občas se vypadne ze soustředění "somatizace já", pak funguje po nějakou dobu jen technika pohybu. Takový tanec vyjádřující lidskou bytost je možný i na základě jiné techniky, tak na př. též baletní - protože je to ale technika odporující anatomickým předpokladům, dospěje k takovému výrazu jen málo skutečných umělců.

Fokusil jsem se krátce zachytit techniku duncanského pohybu i jeho vazbu na psychiku - tuto vazbu jsem se pokusil přilípnými reakcemi nervové soustavy. Z techniky bylo něco otisknuto ve "vědeckém časopise Čsl. Svazu těl. vých." "Teorie a praxe těles. vých." č. 5/1963 a č. 3/1965; další článek doporučila redakční rada "Tanečních listů" k uveřejnění, nebyl však dosud otištěn.

Váš článek mne velmi potěšil a doufám, že jím bude číst mnoho lidí, kteří k němu přistoupí celou svou bytostí a kterým může mnoho dát. Kluvil jsem o něm též s prof. J. Jeřábkovou, která vede dosud kursy pohybové výchovy v duchu, jak jsem ahora naznačil. O J. Jeřábkové píše též dr. Knobloch ve stejném čísle "Čsl. psychologie", ve kterém máte svůj článek - spolupracovala s ním při jeho pokusech, později se ale v této práci rozešli, protože dr. Knobloch jde jinou cestou, upoléhá jen na vědomou představitivost, která ovšem může také mnoho dát, ale ne všechno. Trávila, že k ní přicházejí často žáčky, které cvičné hodiny skutečně protiví, říkají, jak jim hodiny tance u ní připívají po celý týden k tomu, aby radostně šly spěchem, prací, starostmi - jak těžce nesou, když musí některou hodinu vynechat a jak jsou pak celé těžší. - Ital jsem se jí také, zda nemyslí, že by bylo účelné, abych Vás do některých jejích vyučovacíh hodin pozval. Řekla, že má obavu, že ve vyučovacíh hodinách, které musí vést jaksi "na běžicím pásu", byste snad ani podstatu věci nemohl pochytit, protože je ukrytá pod nánosem technických detailů - je nutno v každém případě vést ke správné technice pohybu - a jen kdekoliv dále se někdy dá vyhnout v uvolňování a přece v dynamice pohybu onu cestu, která vede cvičenku k ní samé, také k představě, k výrazu, k volnému výdechu a k radosti z pohybu.

Těšilo by mne velice, pane doktore, kdybyste na můj dopis reagoval a kdybychom si o věcech, o kterých píšu, mohli pohovořit též ústně.

V upřímné účtě

PODACÍ LÍSTEK

Odesílatel vyplní silně orámovanou část

Odesílatel			
Práha 2, Landyžská 24			
Adresát			
Práha 2, Landyžská 30			
Cena Kčs	Dobírka Kčs	Váha kg g	Poplatek Kčs h
			1/10
Druh záсылky			
R			
Podací číslo			
R045			
Poznámka			

